

Izdaja Družba Sv. Rafaela v New Yorku,—Published by St. Raphaels Society of New York, 135 E. 2nd Street
Po odloku nadškofa JOHN FARLEY-ja je "Ave Maria" cerkven list in družba Sv. Rafaela
cerkveno priznana in priporočena.

Povsodi Si Ti!

Sestra Elizabeta.

Na vshodu se nebo zlati,
danica jasna tam vesla,
migljaje nekaj govori,
razumem jo, kaj šepeta:
O tebi govori, moj Bog!

Stoletno krono dviga bor,
ponosna lipa, temni brest,
z dehtečih vej kipi navzgor
del božjih blažena povest,
povest o tebi, dobri Bog.

Tam ljubka pesmica doni
v akordih nežnih s šibkih vej,
pobožna, sveta se mi zdi,
molitev tiha plava v njej,
molitev k tebi, sveti Bog.

S pogledom polnim gleda v me
kraljeva roža sredi gred,
saj vem da našlo bo srce
i v njej besedo vseh besed,
bo našlo tebe, mili Bog.

In ti kristal od solнца vžgan,
ki te izplakala je noč,
ti tudi kličeš v jasni dan,
da biva božja velemoč,
da te je vstvaril Stvarnik — Bog.

Povsod, povsod si ti, o Bog,
bregovje morja te pozna,
le človek, krona Tvojih rok,
ne ve za svojega Boga —
in vendar si, o večni Bog!

Gospod Je Vstal—Aleluja!

Kakor da bi ne našla dovolj besedij in izrazov, s katerimi bi dala duška svojemu veselju, te dni sveta cerkev ponavlja pri vseh svojih molitvah in službah božjih le vsklik veselja "Aleluja! Aleluja! Gospod je vstal — Aleluja!"

In kako bi ne? Na tiho nedeljo se je zavila v višnjevo žalno obleko, kakor uboga mati na smrtni dan svojega sina. In na veliki petek se je sklonila pred oltarjem z mašniki na tla v globoki žalosti pri spominu na strašno smrt njenega začetnika Jezusa Kristusa.

Vriskalo je peklo na veliki petek, pijano zmage nad onim, ki je prišel na svet, da premaga peklo in greh. Veselil se je satan, da je zmagal onega, ki mu je imel streti glavo in vzeti vso oblast nad ubogim človeškim srcem. "Ha, Nazarejec, kje je tvoja slava? Kje so tvoji čudeži? Ha, tako podiraš ti tempelj in ga v treh dneh zopet nazaj sezidaš? No, če si Kristus, stopi s križa in verujemo vate." Iz križa se je zaslísal krik: "Moj Bog, zakaj si me zapustil?"

In slednjič položili so ga v grob, zavalili nanj velikansko skalo, jo zapečatili in obdali s stražo. Ne boš vstal več, Nazarajec. Premagan si! Prebodene so tvoje prsi! Prebodeno je tvoje srce! Do zadnje kaplje je stekla kri iz njega! Da, da! Nič več ne bo vstal!

Toda! Čuj tretji dan! Zemlja se je stresla! Kristus kako zmagovit gre iz groba! "Smrt, grob se je odprl in — ali ga vidiš premaganega kje je zdaj tvoje želo?" "Satan, kje je sedaj tvoja zmaga?" — Premagana sta oba! — O, raduj se, človeški rod! Rešen si! Tvoji sovražniki so uničeni. Nič več nimajo nad teboj oblasti, razun kolikor jim je sam hočeš pustiti.

Danes je veselja dan! Danes je dan, katerega nam je Gospod naredil! Veselimo in radujmo se v njem!

In res je to veseljapolni dan za ves krščanski svet. Vsak kristjan, ki ima le malo sv. vere še v srcu, se danes veseli.

Radujmo se tudi mi!

Kristjan, tudi za te je danes veselja dan. Ali se veseli tudi tvoje srce? Ali si vstal s Kristusom ta velikanočni čas iz groba grehov in hudobij? Ali si se očistil v dobri spovedi svojih madežev greha?

Da, rojak, Gospod je vstal iz groba, vstani tudi ti z njim k lepemu in krščanskemu življenju, k življenju po naukih, katere ti je prinesel iz nebes tvoj Zveličar!

Nase Farne Šole.

Nasprotniki sv. cerkve v Ameriki radi in prav pogosto napadajo tudi katoliške farne šole. Kaj radi očitajo, da katoliške farne šole ne spolnjujejo svoje naloge, da ne dajo deci tistega pouka, kakor ga jim pa ponuja javna državna šola. Pravijo, da se tu otroci z drugim ne mučijo kot z samim katekizmom. Da je to velikanska laž in obrekovanje, o tem priča že samo golo dejstvo. Dasi je po vseh teh šolah katekizmem res bistven predmet, vendar se drugi predmti prav nič radi tega ne zanemarijajo. Pošteni nasprotniki, katerim je za resnico, tudi sami javno in privatno priznavajo ne samo, da katoliške šole vrše marljivo svojo dolžnost, marveč, kar naravnost priznavajo, da so tudi veliko boljše, kakor pa javne šole. Tako je te dni list "Express" iz Rochestra pisal med drugim: "Vzgoja naših otrok po javnih šolah nas stane štirikrat toliko, kolikor stane vzgoja otrok v katoliških šolah. In vendar izvršijo konečne izpite katoliški otroci navadno, da skoro vedno, veliko lažje in za precejšen odstotek boljše, kakor pa naši otroci. Če se toraj za štirikrat dražjo vzgojo ne da doseči, da bi bila vzgoja naših otrok, ako ne boljša, vsaj tolika, kakor je ona katoliških otrok, potem lahko rečemo, da je to potrata denarja davkoplačevavcev."

V resnici so bile in so naše farne šole vsikdar pripravljene svoje učence postaviti na tekmovanje z otroci javnih šol v vseh pred-

metih ljudskih šol. Katoliški vzgojeslovni zistem, kakoršnega imamo v Ameriki v katoliških farnih šolah, je tako popoln, kakor sploh le more biti. Katoliške redovnice, ki se trudijo po teh šolah, storijo vse, da izpolnjujejo svojo nalogo. Njim je šola v poklic, ne pa v za-služek. Zato se trudijo, da dajo otroku katoliških starišev ne samo pouka v potrebnih znanostih, ampak pred vsem vzgojo srca. Kaj pomaga otroku, ako ima v vseh predmetih 100%, ako pa za srce ni dobil prav ničesar!

Slovenski stariši, ne dajte se premotiti nasprotnikom svete vere, da bi poslali svojega otroka drugam v šolo, kakor v svojo farno šolo. Le kjer te ne bi bilo, je opravičeno to, vendar ne smejo pozabiti pošiljati otroka vsaj v nedeljsko šolo v bližino katoliško cerkev. V nekaterih škofijah je to tako stroga zapoved, da duhovnik ne more odveze dati očetu, ki noče pošiljati svojega otroka v katoliško farno šolo. Oče, ako ne boš mogel pustiti svojemu otroku denarja, ne premoženja, nič za to! Ako bo tvoj otrok hotel delati, kakor si ti delal, se bo že preživel. Toda, ako mu ne boš mogel zapustiti poštene krščanske vzgoje, čednostnega in vernega srca, gorje tvojemu otroku! Nikdar več in nikdo več mu ne bo mogel nadomestiti zgube, katero si mu ti zakrivil. Zato naj ne pozabijo naši stariši tudi pri tem evangeljskih besedij: "Kaj pomaga človeku, ako ves svet pridobi, če pa svojo dušo pogubi!"

Najboljši Prijatelj.

Neki misijonar je obiskal ječe v mestu Turinu na Laškem. Tu najde jetnika v smrt obsojenega. Na tleh je ležal s križem v roki in se je britko jokal. Ko zapazi misijonarja, se obrne k njemu ter mu reče: "Vi morda mislite, da sem žalostem zaradi bližajoče se mi smrti in se jokam radi trpljenja, ki me čaka? O ne, to ni vzrok moje žalosti. Jaz le žalujem in prelivam solze, ker sem bil 40 let sovražnik sv. križa. Sedaj pa ne najdem nikogar, ki bi mi delal družbo. Zapustili so me prijatelji, ker se boje, da bi jih ne prijeli kot moje tovariše. Zapustili so me sorodniki, ker se me sramujejo. Sedaj nimam drugega prijatelja, kot Jezusa križanega. Ta me tolaži, dasi sem ga vse svoje življenje žalil."

To bo podoba človeškega rodu, ako se bo odtujil Jezusu, h čemur ga priganjajo njegovi takozvani prijatelji. Zato naj se človeški rod, dokler je še čas, povrne h Kristusu, kajti jedino zdravilo za vsa zla v človeškem rodu je, da se povrnemo k Jezusu v zasebnem kakor javnim življenju. (Papež Leon XIII.) "Brez prijatelja ne moreš živeti," pravi Tomaž Kempčan, in če Jezus ne bo tvoj prijatelj, boš zelo žalosten in otožen.

Nespametno ravnaš, če na drugega zaupaš ali se v drugem raduješ. Bolje je, da te ves svet zaničuje, kot da žališ Jezusa. Življenje brez Jezusa je strašen pekel, z Jezusom sladki raj. Najrevnejši je on, ki živi brez Jezusa in najbogatejši, ki z njim biva v prijateljstvu."

Saj Je To Samo Mali Greh!

Tako se često radi opravičujemo sami pred seboj. Pri tem pa ne pomislimo, kako velikanska je hudobija že samo malega greha.

Kaj praviš k takemu le sinu: Nepokoren je svojemu očetu, neuljuden je do njega, ne stori tega, kar mu veli. Ko ga oče opomni, da je tako ravnanje nepravilno, ali se ga more opravičiti, ako se pri tem izgovarja: "Saj ne

mislim umorili svojega očeta! Saj ga samo žalim!"

Da, vsaki tudi mali greh je razžaljenje božje. Zato nimamo pravice storiti tudi malega greha, če bi tudi z njim ves svet zveličali in ga pridobili za Boga, da, če bi vse zavržene angelje s tem zveličali. Greh je greh in razžaljenje božje. In vseh stvari, da, vesoljnega stvarstva ne smemo Stvarniku predpostaviti.

Lepa Slovenska Slavnost v Chicagi.

Chicago, 21. februarija. — V nedeljo dne 20. februarja se je v slovenski cerkvi sv. Štefana v Chicagi obhajala velika slavnost prve svete maše, ki jo je daroval častiti g. Anton Schiffer. Ta dan bo ostal nam vsem — katoliškim Slovincem v Chicagi — in gotovo tudi gosp. novomašniku v nepozabnem spominu. Res imeli smo malo časa za priprave na to slovesnost, vendar lahko rečemo, da smo storili vse kar je bilo v naših močeh za pódzvido te izvanredne slavnosti. Navzoči so bili sledeči častiti gospodi duhovniki: Rev. F. S. Šusteršič, Rev. John Kranjec, Rev. Jakob Černe, Rev. John Ev. Schiffer, brat častitega novomašnika in domači župnik. Med lepim potrkavanjem ubranih zvonov, v spremstvu častite duhovščine in belo oblečenih deklic smo spremili častitega gospoda novomašnika iz župnišča v cerkev. Slavna naša katoliška društva: Društvo sv. Štefana t. 1. K. S. K. J., društvo sv. Alojzija št. 47. K. S. K. J., društvo sv. Jurija št. 960. C. O. F., društvo Zvon št. 70. J. S. K. J. — so napravila lep špalir pred cerkvijo. Društvene zastave so pozdravljale gospoda novomašnika, ko je korakal mimo katoliških mož,

kjih prsa so bila okrašena z društvenimi regaliji. Ko je gospod novomašnik stopil v cerkev, so mu naši vrli pevci in pevke po stari lepi slovenski navadi zapeli "Novomašnik bod' pozdravljen!" Med sveto mašo je imel slavnostni govor č. g. John Schiffer, brat novomašnikov, slovenski župnik iz Gilbert, Minnesota. Gospoda novomašnika in vse poslušalce so do solz ganile besede ki jih je pri tej slovesnosti govoril brat svojemu bratu. V svojem jedrnatem govoru je v lepih in vznesenih besedah gospod govornik govoril o vzvišenosti, oblasti in časti katoliškega duhovništva, ki ga je ustanovil naš Izveličar v dušni blagor celega človeštva, in ker se vsak katoliški duhovnik trudi za izveličanje neumrjočih duš, zato je dolžnost katoličanov, da spoštujejo duhovnike kot svoje prijatelje in svoje dobrotnike. Jezus Kristus sam je rekel: "Kdor vas posluša, mene posluša; kdor vas zaničuje, zaničuje tistega, ki je mene poslal." Proti koncu svojega govora se je govornik obrnil proti svojemu bratu novomašniku in ga prosil, naj se pri prvi sveti daritvi spomni rajnega očeta, svoje drage matere, ki danes v starem kraju nanj

misli in za njega moli, svojih bratov in sestra, naj prosi Boga, da bi Slovenci v tej novi domovini ostali zvesti veri svojih očetov in naj se dobrim faranom cerkve sv. Štefana za vse njihove dobrote skaže hvaležnega s tem, da se jih bo pri vsaki sveti maši spominjal in molil za njihov dušni in telesni blagor. Vem pa — tako je omenjal g. govornik — da ne boš pozabil še prav posebno moliti za vse dobrotnike,

prijatelje in duhovne sobrate v stari in novi domovini. — Po končanem govoru je gospod novomašnik podelil navzočim vernim novomašniški blagoslov. — Služba božja se je izvršila nad vse slovesno. Popevanje v cerkvi je bilo pa tako, da ga boljšega nismo mogli pričakovati. Popoldne ob treh smo imeli slovenske pete litanije Matere Božje ob obilni udeležbi naših faranov.

Pismo Iz "Nebeskega Kraljestva."

Kitajci kaj radi imenujejo svoje kraljestvo "nebeško." In kakor smo zadnjič v našem listu omenili, deljuje za razširjanje sv. vere v tem nebeskem kraljestvu naš rojak č. pater Baptista Turk O. F. M. že dolgo vrsto let. Č. apostolski misijonar se je naročil na list "Ave Maria" že lani in mi smo ga mu radi in z veseljem pošiljali. In te dni smo sprejeli od njega krasno pismo, katerega smo se zelo zveselili. O svojem misijonu nam sporoča mej drugim: "Kar se mojega misijona tiče, bi imel marsikaj zanimivega sporočiti. Moj misijonski delokrog je še vedno v istem misijonskem okrožju, kakor je bil pred leti. Hvala dobre-

mu Bogu in mojim blagim dobrotnikom, je število krščenih od tedaj narastlo za 800 duš. Dela in potov imam več, kakor jih morem zmagovati. Silno potrebujemo več misijonarjev. Vedno upamo in pričakujemo, da jih kaj dobimo, pa jih le ni. Sicer vsako leto dbimo nekaj novih močij. Toda ravno toliko nam jih pa umrje ali zboli. Tako ostajamo vedno pri prejšnem nezadostnem številu. Pričakujem sedaj morda koga iz domovine. Žetev je tukaj velikanska, samo delacev manjka. Stotisoči bi se na leto spreobrnil, ko bi bilo dovolj pomočij in dovolj delavcev..."

Cerkveni Koledar Za Mesec April.

1) **Mesec april** je posvečen od smrti vstalemu Zveličarju. Njegova častita podoba: s spremenjenim povelčanim telesom, s spremenjenim obličjem, s zastavico zmage v roki — toda s znaki svetih ran — pečatov odrešenja — stoji pred nami in nam resno kliče: "Kvišku srca!" Vstani, človeško srce, iz groba hudobij in pregreh k življenju otrok božjih! Strte so verige sužnosti satanove! Odrešen in odkupljen si! Ne sili toraj sam nazaj v kruto in sramotno sužnost!

2) **Posebni prazniki ta mesec so:**

1.—**Prvi petek** v mesecu. Pop. odpustek. Kdor danes ne more k svetim zakramentom, more dobiti te odpustke v nedeljo.

3.—**Bela nedelja.** Od mrtvih vstali Zveličar se prikaže svojim dvanašterim učencem pri zaprtih durih ter jih pozdravi "Mir vam bodi!" Vošči jim nebeški mir srca, katerega nam je pridobil s svojo smrtjo.

4.—**Praznik Marijinega Oznanenjenja.** Ker je bila velikanoč letos izvanredno zgodaj, da je padel 25. marec ravno na veliki petek in ker se ta dan ne more praznovati noben drugi praznik razun spomin smrti Jezusove, prenesla je sveta cerkev ta praznik na prvi prosti dan, to je na prvi dan po osmini velikanočnega praznika.

5.—**Druga povelikanočna nedelja.** Jezus samega sebe primerja dobremu pastirju. Kakor da dobri pastir svoje življenje za svoje ovce, tako je tudi on sam, kot najboljši pastir svojih ovac, storil in se žrtvoval za njih rešitev na svetem križu. Dobre ovce poznajo svojega pastirja in njegov glas in mu rade slede. Tako moramo tudi mi, ako smo dobre njegove ovce, si prizadevati, da bomo dobro poznali glas svojega pastirja Jezusa in mu tudi radi sledili na pot poštenega in krščanskega življenja.

15.—**Sv. Helena, kraljica, mati cesarja Konstantina Velikega.** To je bil prvi rimski cesar, ki je dal popolno prostost sveti cerkvi, da je smela iz katakomb, ter si postaviti svoje cerkve in javno vršiti svoje bogoslužje in svojo nalogo med narodi. K temu je veliko pripomogla sv. Helena. Ta kraljica je dala tudi kopati na gori Kalvariji in poiskati mučeniško orodje, sveti križ, žebelje, sulico i t. d., katerega so rabili rabeljni pri križanju našega Gospoda.

17.—**Tretja povelikanočna nedelja.** Jezus napove svoj odhod v nebesa.

Danes se praznuje tudi poseben praznik svetega Jožefa, ki je znan pod imenom praznik varstva sv. Jožefa.

21.—**Sv. Anzelm, veliki angleški škof in apostol.**

24.—Četrta povelikanočna nedelja. Ker jim je Jezus napovedal, da jih bo kmalu zapustil, so bili učenci zelo žalostni. V današnjem sv. evangelju jih Gospod tolaži, naj ne bojo žalotni, ker jim bo takoj po svojem vnebohodu poslal Tolažnika, ki jih bo vsega učil, kar jim treba znati, ki jih bo tolažil v nadlogah in trpljenju in ki jim bo dajal moči, da bodo mogli svojo nalogo kot apostoli izvrševati neustrašeno.

Sveti Jurij, mučenec.

25.—Spomin sv. Marka evangelista. Ta dan je že iz davnih časov krščanstva v navadi takozvana procesija sv. Marka. Krščansko ljudstvo se je na ta dan zbiralo v cerkvi od koder so šli med glasno molitvijo in med petjem svetih pesmij ven na polje, je kropili in molili, da bi Bog obilno blagoslovil setve leta.

Velikanske Številke.

Resnica je, da tisoči iz Evrope novodošlih katolikov v Amreiki malomarno zapuščajo svojo dobro mater sv. katoliško cerkev in se postavljajo v vrste njenih sovražnikov in zasramovavcev, ali pa postanejo popolnoma brezbržni do nje in njenih zapovedi in nauk. Take nesrečne zgubljene sinove srečujemo, žalibog, le prepogsto v svojem vsakdanjem življenju. Vendar se pa na drugi strani krasno razvija delo za spreobrnjenje ne-katolikov. Cele trume zgubljenih otrok se s hrepenenjem vračajo nazaj v naročje matere sv. cerkve vsi srečni, da so spregledali in spoznali svojo krivoversko zmotu, v katero so bili po njih prednikih zapeljani. Mesečnik "Missionary," katerega izdajajo očetje sv. Pavla v Washingtonu, poroča, da so se ti misijonarji obrnili na vsa škofijstva Združenih držav ter prosili podatkov o novospreobrnjenih, ki so bili sprejeti v sv. katoliško v cerkev. Prvič so to storili l. 1906. In po teh sporočilih so dobili, da se je l. 1906 vrnilo v sveto katoliško cerkev nič več in nič manj kakor 25,055 raznih nekatolikov. Drugič so to storili l. 1909. To krat se je pa dala sestaviti že precej natančnejša statistika, ker mnoge škofije, ki preje še niso poslala iz raznih uzrokov svojih podatkov, so to storile lani, da si še vendar ne vse. Iz teh sporočil je bilo lani sprejetih v sv. cerkev v Združenih državah 28,709 oseb. V te številke pa niso všeti oni protestantje, ki so bili morda veljavno protestantovsko krščeni in so za sprejem v cerkev naredili samo spoznanje sv. vere. Veliko število je tudi onih, ki so bili odraščeni krščeni. Ako prištejemo še te, naraste število na 35,000. Samo v New Yorški nadškofiji jih je bilo 1497.

Ali niso to velikanske številke, ki jasneje in glasneje govore, ko vse drugo? In to niso bili morda priproste žene. Več kot dve tretini je bilo moških. Tudi niso to bili neuki ljudje, ki bi se bili vrnili v cerkev samo radi kakega svetnega dobička ali iz kakega naravnega nagiba. To so bili sami odraščeni, ki so to storili navadno po resnem prevdaru,

velikrat po dolгих notranjih in zunanjih bojih, morda pri velikanskem nasprotovanju sorodnikov, prijateljev. Morda so že leta in leta hrepeneli po tem trenutku, preje predno so bili tako srečni, da so to dosegli. Poleg tega niso tega storili samo hitro, kar tje v en dan. Morali so cele mesece, da cela leta hoditi preje večer za večerom k pouku v krščanski veri, predno so bili dovolj poučeni za sveti krst. In ako so v kljub vsem tem težavam vstrajali pri svojem sklepu, potem se jasno vidi, da so to storili po resnem prevdaru in iz pravega nagiba — ker so spoznali resnico in ji sledili.

Rojaki, tudi med nami imamo žalibog nesrečne otroke matere sv. cerkve, ki so jo ali sramotno zapustili, ali pa se zanjo ne težavajo. Molimo za nje, da bi spoznali svojo zmotu in svojo nesrečo.

Te velikanske številke naj nas pa navdušijo, da bomo ljubili svojo mater sveto cerkev, da bomo hvaležni svojemu Bogu, da smo krščeni in poučeni v sveti veri, ki je edino prava. Če se te velikanske trume trudijo, da spoznajo resnico, in se vračajo nazaj k svoji materi kot skesani otroki vsi srečni in veseli, potem ko so spoznali v nji resnici pravo mater, bodimo mi stanovitni v ljubezni do nje. "Boga ne more imeti za očeta kdor nima sv. cerkve za svojo mater!"

Vatikan je izdal knjižico, v kateri podaja račun vseh dohodkov za ponesrečence ob potresu v južni Italiji. Vseh dohodkov je prišlo, 370,000 dol.

Decembra meseca lani je sprejel sv. oče Pij X. v posebni avdienci nad 400 otrok, ki so postali po potresu v Messini sirote brez staršev in za katere se je zavzel sv. oče in jim postal pravi krušni oče. Po raznih zavodih okrog Rima so jih preskrbeli, kjer Vatikan skrbi, da bodo dobili dobro in krščansko vzgojo. Sv. oče se je z vsakim posebej ljubeznjivo razgovarjal in vsakega pobožal. K sklepu mu je najmanjša deklica podala šopek cvetlic, katerega je sv. oče z vidnim ginjenjem sprejel.

Francišškanski red šteje po sporočilu "Acta Ordinis" sedaj 41 škofov. Dva francišškana sta kardinala, to sta Eminenca Jožef Seb. Netto, patriarh Lisabonski, in Emin. Gregor Squire, nadškof v Tolido in primas Spanske. Trije francišškani so apostolski delegatje, nadškof Diomedes Falconio v Združenih državah, nadškof Aurelij Briante za Egipt, in nadškof Fredian Giannini za Sirijo. Pri raznih vatiškanskih kongregacijah udje so trije. Tako šteje ta red izmed vseh redov največ cerkvenih dostojanstvenikov.

Velikanski mednarodni Evharistični kongres se pripravlja za letoš v Montrealu v Canadi. Velikanske so priprave, katere se delajo, da bo ta kongres najsijajneši, kolikor jih je do sedaj bilo. Kakor znano vršil se je tak kongres nazadnje v Londonu in v Kolinu na Nemškem z velikanskim uspehom. Prihodnji kongres se bo vršil na Dunaju. Iz vseh delov sveta se pričakuje veliko število škofov in cerkvenih dostojanstvenikov.

Spomenik Umorjenemu Redovniku.

Kakor znano je bil 23. febr. 198 v Denverju, Colo., pred oltarjem umorjen franciškan o. Leon Heinrichs. Med sv. mašo ob osmi uri je obhajal in zadnjega obhajal nekega Italijana. Ko se je hotel pater obrniti nazaj k oltarju ustrelil je Italijan dvakrat nanj. Smrtno zadeti redovnik je vskliknil "Moj Bog! Moj Bog!" ter se mrtev zgrudil na oltarjeve stopnice z Najsvetejšim v roki. Italijan je bil anarhist in je bil najet za umor. Takoj po smrti, se je ljudstvo v Denverju začelo pripočati ranjemu redovniku in baje je bilo že več uslišanj. Skof Denverški je zato lani prisil v Rimu, da bi smel ta uslišanja preiskovati, kar se mu je tudi dovolilo. Sedaj so sklenili katoliki v Denverju, da postavijo veliko zdravnišče za jetične, ko bo posvečeno spominu tega redovnika. Blizu Petersona, kjer je bil pater Leon dolgo let župnik, postavili mu bodo pa spominsko kapelico. Samo ena kompanija bo darovala 100,000 opeke v ta namen.

Papež Pij IX bo prištet med blažene. Kmalu po njegovi smrti je nad 700 društev iz raznih delov sveta poslalo v Rim prošnjo, da bi se njegovo življenje začelo preiskovati. Toda Rim je v tem oziru jako natančen. Še le lani je sveto oče Pij X. potrdil poseben odbor nčenjakov, ki naj vzamejo v roke to zadevo in preiščejo življenje in delovanje Pija X. Kakor znano, imenujemo tega papeža Marijinega papeža, ker je silno ljubil in častil preblaženo Devico Marijo. Že izmladega mu je to češčenje vcepila v srce njegova mati. Pozneje je bil tudi v Loreto čudovito ozdravljen od nevarne bolezni. Od tedaj je pa še posebno gorel za njeno čast. Ko je postal papež je takoj začel delovati, da se je brezmadežno spočetje prebl. Device Marije razglasilo v versko resnico. Ko je Pij X. bral nekatera njegova pisma, vskliknil je: "V resnici! Tako more pisati le svetnik."

Družba sv.

Rafaela.

O DRUŽBENEM DELOVANJU.

Tiho in mirno deluje družba sv. Rafaela v New Yorku za slovenske izseljence v Ameriki. Zadnje mesece niti več priobčevali nismo zahval, katere so prihajale od rojakov, katerim smo po revnih svojih močeh pomagali. Nekateri, naši nasprotniki namreč, so iz tega že sklepali in pisali, da družbe ni več, da je zaspala i t. d.

Iz poročila, katerega so dali pri marčevni odborovi seji posamezni odseki družbe in posamezni odborniki, se pa razvidi silno živahno in požrtvovalno delovanje.

Odbor za posredovanje pri iskanju dela je pomagal, kadar in kjer je le mogel. Zlasti radi so se odborniki zavzemali za mlade izseljence, za slovenske fante, ki so se obračali na družbo za pomoč. Skušnja, ki je prežalostna, nas uči, da so ravno ti potrebni vse naše pozornosti, zlasti v New Yorku. Koliko takih siromakov se v brezdelju potem potika po mestnih ulicah. Ako je tak siromak brez dela, hodi okrog po raznih posredovalnicah za delom. Brez dela je, brez sredstev, brez prijateljev. Dostikrat mora iskati zavetja ponoči po kakih električnih ali železniških vozovih, dostikrat v kakem kotu na kakem dvorišču. Dosti-

krat pride v dotiko z najbolj pokarjenimi pro-palicami, ki ga vsega družega nauče, ko dobre-ga. Dostokrat so primorani zateči se v kake beznice, kjer udihavajo moralno popolnoma okuženo ozračje. Tako ni čuda, če zgube po-tem sramežljivost, zgube čast, poštenje, zgube vse. Ko bi smeli navesti slučaje, katere smo že imeli mi sami! Zato se zavzamemo za take siromake, ako nam je količkaj mogoče.

Mej drugimi slučaji, katere smo imeli sedaj v zadnjem je bil mladenič Rafaela Rutar. Dva brata sta bila oba brez dela in oba brez sred-
stev. Enega se je usmilil naš član g. I. Zalar v Riverside, R. I. in mu velikodušno pomagal dobiti dela in zaslužeka. Družega smo se pa zavzeli mi. Odbornik Vogrič, ga je gostol-
jubno sprejel v svojo hišo mu dajal vse po-
trebno za živež in mu poiskal primerne-ga dela. Tudi večim drugim je g. Vogrič pomagal pri iskanju dela in tudi drugače vsikdar pomagal, kolikot je le mogel.

Naš blagajnik g. Vavpotič, ki je "boss" v tovarni za slamnike, je veliko rojakov sprejel v svojo tovarno. Enako predsednica ženskega oddelka družbe, gospa Frančiška Ribič.

Več rojakom smo poskrbeli na Ellis Islandu potrebnih podatkov o njih prihodu, da so mogli dobiti veliki ali državni popir.

Sploh se delo pri družbi silno množi, tako da je tajniku skoraj nemogoče zadostiti vsem zahtevam in potrebam družbe. Zato se je pri marcevi odborovi seji izrekla že želja, da bi se dobilo posebnega uradnika družbe in da bi se odprl poseben urad v New Yorku, ki bi vršil vso nalogo družbe. Naročilo se je taj-niku, naj vse potrebno ukrene in prej ko preje o tem odboru sporoča. Ako pa to dosežemo, potem je zopet velikanski korak naprej storjen. In to bo lahko mogoče, ako nas le naši dose-danji podporniki in dobrotniki ne zapuste, tem-
več kakor do sedaj, tako tudi v prihodnje, mar-
ljivo podpirajo.

Agitacijski odsek je tudi sklenil napeti vse moči, da se družba vedno bolj in bolj razširja in najde med rojaki tistega zanimanja in pod-pore, katero kot dobrodeljna družba v resnici zasluži.

IZSELJENIŠKE NOVICE.

Nativistični tok proti vsakemu naseljevanju, ki dela na to, da bi se naseljeništvu umetno in s silo omejilo, je pridno pri delu. Priprav-ljajo se celo že na odločilni udarec. V kongres so nameravali prinesiti zakonovo predlogo, ki bi dosegla to, kar oni žele. Bajle tiči za tem gibanjem "Labor Union," ker ji tujci škodujejo s tem, da delajo za vsako plačo in se ne zmenjo za predpise delavske unije. Vendar kdor

pozna razmere v Ameriki ve, da se naseljevanje nikdar ne bo dalo s silo omejiti. Saj se skoro že eno leto krepko poskuša in se je lani še huje poskušalo ostrašiti narode, da bi se ne naseljevali. Zname so razne in številne naredbe glede tega iz lanskega leta. Toda, kaj so do-segle? Poglejmo kar statistično poročilo lan-skega fiskalnega leta:

Skupaj je prišlo v Ameriko 679,542 oseb, mej temi je bilo naseljencev 654,875. Iz Avs-trije same je bilo 80,338, iz Ogerske 80,853 iz
Bulgarije, Srbije in Črnogore 1,054, iz Italije 183,218, iz Rusije 120,460. Številke dosti jasno govore.

Tako so morali že lani tisti, ki so dajali taka določila, v kratkem sami retirirati.

Tisti, ki bodo sklenili razne naredbe proti naseljeništvu, prav tisti jih bodo morali zopet omiliti in počasi odstraniti. Saj imamo skuš-njo.

Gotovo pa je, da sedaj ni čas za naseljevanje v Ameriko. Kakor smo že često rekli, tako ponavljamo tudi danes: "Rojak, desetkrat raje premisli in na vse strani prevdari, predno greš od doma v tujino. Doma veš, kaj imaš. V tujini ne veš, kaj dobiš. Če nimaš tu dobrega prijatelja, ki ti je pripravljen pomagati in po-iskati ti dela, nikar ne hodi z doma."

STROGE PREISKAVE.

Naseljeniški komisar Williams se silno tru-di, da bi vse naseljevanje v Ameriko spravil v pravi tir. Od kar je na otoku Ellis Islandu kar dežuje raznih naredb in navodil in spre-memb v načinu poslovanja izseljeniških urad-nikov. Vidi se mu, da ima najboljše namene pri tem svojem delu. Da je pri tem šel v nekaterih zadevah predaleč, da je zadel večkrat popolnoma nedolžne osebe je umevno in tudi naravno. V časih je preveč poslušal razne odvadbe, ki so prihajale velikrat, da, vselej le iz raznih osebnih nelepih namenov: izrabiti njegovo gorečnost v osebne umazane namene uničiti tega ali onega, ki je morda nevaren ali trgovini ali pa raznemu početju. Vendar kakor rečeno, se mu to prav lahko odpusti, ker je to popolnoma človeško in pri namenih, katere ima on, popolnoma naravno. Saj je to deloma tudi sam že spredidel.

Ko je uredil Ellis Islandsko kuhinjo, da dobivajo izseljenci, ki morajo tam čakati izida njih preiskave, dobre in tečne hrane, ko je uredil provijant, oskrbovanje izseljencev s po-potnico za daljno vožnjo po železnicah, da dobivajo izseljenci sedaj sveže meso, svež kruh in sadje na pot, ko je uredil, da se lepo uravna z prtijago izseljencev, ko je preiskal razne

izseljeniške dome in izseljeniške družbe, ko je dal preiskovati ravnanje z izseljenci na parobrodih iz Evrope v Ameriko, je dal sedaj preiskati tudi razne privatne banke in trgovce s "šifkartami."

Zasledil je tudi tu marsikaj nečednega. Tako da je dal v začetku marca ukaz, da se mora vsakega izseljenca, ki bi imel naslov na kakega takega bankirja ali agenta, ponatanjčno preiskovati in ako je stvar količkanj sumljiva, ga postaviti pred izseljeniško sodišče. Sicer pa niso še vse preiskave končane in še ni bila o tem zadnja beseda zgovorjena.

Mi opozarjamo rojake v domovini in tudi tu, da naj ne dajajo izseljencem naslovov na kake banke ali agente v New Yorku, ker bodo lahko imeli sitnosti. V vsakem slučaju naj se da edino le **pravi naslov poštni** in tudi naslov za stanovanje, ako je morda različen od poštnege.

O DELAVSKEM POLOŽAJU V MONTANI.

Naš zastopnik, g. Anton Šega nam je poslal svoje sporočilo o delavskem položaju v Montani sledeče poročilo:

"Ako Vas kdo vpraša za delo v državi Montani, mu povejte, da tu mi deloma že nekaj let sem samo po leti v najhujši vročini, a po zimi počivamo. Res po nekaterih mestih plačajo precej dobro. A kaj pomaga velika plača, ako je pa samo en čas, potem pa nič. Boljše je stalno delo z malo manjšo plačo kot pa tako.

Ako pa katerega veseli po zimi v snegu pod platnom spati s samimi Črnogorci in Bolgariji, ta naj pa le pride sem, ker tu gradijo na reki Misouri dva velika jezera in bo dela skozi celo leto. Novodošlece iz starega kraja pa le bolj odvarajučite."

Anton Šega.
E. Helena.

Opozarjamo tudi druge svoje zastopnike po Ameriki, da nam sporočajo o delavskem položaju po posameznih krajih. Imamo veliko pisem, v katerih nas rojaki prašujejo za svet ali bi šel tja ali tja iskati dela. Zato store zaupniki dobro delo svojim rojakom, ako nam pošljejo oni časa do časa taka poročila, da moremo potem mi odgovorjati na vsa taka vprašanja.

Družba sv. Rafaela.

Kakor lani, tako je odšel zadnje dni meseca marca tudi letos naš izseljeniški misijonar po raznih naselbinah, kjer bo dal raznim Slovencem, Hrvatom in Slovakom priliko za sveto velikanočno spoved.

Imel bo povsodi tudi male kratke ljudske misijone. Naselbine, ki so se oglasile, bo vse obiskal.

ZELO VAŽNO!

Velikrat se rojaki obračajo na našo družbo za pomoč in posredovanje v slučajih na Ellis Islandu, pa nam povedo samo ime. V takem slučaju je silno težko poiskati dotičnega. Zato prosimo, da se nam v vseh takih slučajih pove vselej tudi **ime parnika**, s katerim je prišel

izseljenec. Vedeti moramo toraj vselej imej priimek in starost izseljenca in ime parnika.

Enako večkrat pišejo sorodniki ali prijatelji komu, ki čaka na Ellis Islandu izida preiskave, pa dotičnik pisma ne more dobiti, ker ni bil dobro naslovljen. Za to opozarjamo, da se vsz taka pisma naslavljajo le n. pr.

I. I.

SS. Martha Washington,
Ellis Island, N. Y.

Toraj ime in priimek izseljenca, ime parnika in ime otoka. Le tako naslovljena pisma naglo in gotovo pridejo v roke izseljencu.

Družba sv. Rafaela.

Rojaki ne pozabite družbe sv. Rafaela!

Ali si že poravnal svoj letni prispevek za družbo sv. Rafaela?

Ali si pridobil družbi sv. Rafaela kakega novega družbenika? Zakaj ne?

Ali si poravnal naročnino za list "Ave Maria?" Kaj čakaš?

Koliko naročnikov si že pridobil listu "Ave Maria?" Ti, praviš, da nimaš časa ne prilike delovati za dobre liste. Vedi da imajo nasprotniki enako veliko časa, ko ti, in vendar, glej kaj ti vse store za slabo njih stvar! Ali pri tem še vrjameš, da ne moreš, da nimaš časa? Poskusi, pa bo šlo!

NAZNANILO!

Ker se je letos število naročnikov "Ave Maria" zdatno pomnožilo se je seveda tudi delo v upravnistvu. Da bomo mogli toraj svoje naročnike točno zadovoljevati, zato smo se odločili da ustanovimo lastno uredniško in upravniško pisarno in sicer smo jo postavili v Rockland Lake, N. Y. Zato prosimo, da se nam v prihodnje vsa pisma, vse pošiljatve, vsa naročnina in sploh vse, kar se tiče lista "Ave Maria" kakor tudi lista "Bogoljub'a" pošilja edino na naslov

"Ave Maria,"
Rockland Lake, N. Y.

Money odri ali čeki naj se vedno izdelajo na ime "Ave Maria."

Nasprotno pa ostane pisarna družbe sv. Rafaela še vedno na starem naslovu. Zato naj se vsa pisma, vsa sporočila in vse denarne pošiljatve na Rafaelovo družbo pošiljajo edino z naslovom

Družba sv. Rafaela,
135 East Second St.,
New York.

Le na tako pravilno, naslovljena pisma, se more pričakovati vselej točen odgovor.